

Bozók Ferenc

Tükörfolyosó

*A szűkülő tükörközép felé
a semmi széle végtelen keret,
s a végtelen keretnyi semmihez
a köznapok hideg tükörlapok.
Feledve régi arcainkat
a végtelenbe indulunk, miként
tükörmezőbe tükrözött tükörlapok.*

Piros csatos

*Lakkozott, piros csatos leánycipőben
érkezett a Nyár, aranyharisnya rajta,
lengé érkezés a zümmögő időben.
Szinte testtelen, csupán a semmi tartja.
Jött, s megállt a paradís zefír-tavaszbán,
s elpirultam ott, a tünde pillanatban.*

Szentek

*Lépj be velem ma az ólomüvegmozaik-szerű térbe.
Végtelen ablak a Menny, mozaikdarabok színesítik,
s rajtad a Nap ragyog át, ha feszülsz ama ablaküvegre.
Színes üvegberakás vagy, a testtelenül lebegő
ólomüvegragyogás kicsi része, a Létbe feszítve.
Ablaküvegre simulva figyeld meg a kintet, a bentet.
Nézd meg az inneni-onnani távlatokat, tereket.*